

שער הח' פרשת עקב שער המצות מד

שבראח כו'. הטעם הוא כבוד כי מן המים שהם בחסד הם נברא' כל הגפשות בסוד אברהם איש החסד שנאמר בו ואת הגפש אשר עשו בחרן גם שאר הנבראים נמשכין משם וזפרט כל ענין חסרון של הגפשות שהוא מזונ' אינן נברא' אלא מן המים המגדיל' הלמחי' והזרעי' והתבולות ואפי' הצ"ח לריבין להם כי הם אוכלים הלמחי' ונמצא כי שורש הכל הם המים ולכן כולם נכללו בברכת המים ואמנם כוונת הברכה האלו עלמנן הם כשאר כל ברכות הגהינן אשר כבר נח' כוונתם בשער התפלי' בדרוש' והקדמות הראשונות אשר שם קודם התפלי' עלמה יע"ש א):

ונהזור לכוונה האכילה הנה נתבאר לעיל ב' בחי' בענין האכילה. הא' היא בירור המאכל בעלמנו הטוב שבו מן הסיגים המטורבי' בו ע"י חטא אדה"ר וגם מה שהיה מעורב בהם מהתחלת ברייתן מששת ימי בראשית כנ"ל. והב' היא ענין תיקון נפשות המגולגלי' הנמצאות במאכל ומסקה ונבאר כוונת בחי' הא' כי הב' לא קבלתיה ממורי ז"ל הנה טרם שיאהל האדם לריך שיכוין לבירור הטוב אשר במאכל שהוא מן הרע המעורב בו ע"י כוונה זו שנבאר עהה. ודע כי יש כוונת אחרות גדולה מזו בענין בירור האכיל' והנה מנוח היה אוכל כוונה זו שנת' עתה וזש"ה שם והוא פלא אוהיות אלף כי כל כוונתו הייתה בסוד אות האלף אשר היא בחכמ' כמו שית' ולכן נגלה לו בבחי' פלא ילהיות כוונה זו בלהי עליונה מאד לכן ארז"ל ב) מנוח ע"ה היה כי החכם יש לו כוונה גדולה מכל זה ולכן אמר לו המלאך חס תעלמי לא אוכל בלחמך לפי שאין כוונתך זו כ"כ גדולה אבל באברהם נאמר ויאכלו אוכלין ממש כמ"ש רז"ל [מד"ר פ"ו] וגם בזה חבין שם מנוח כי היא מלת מורכבת מ"ו נ"ח והיא כללות הכוונה שנבאר עתה שעולים מ"ו ונ"ח ולהיותו מכין בזה ועושה בירור הזה תמיד כל ימיו לכן נקרא על שם זה מנוח וזה ביאורו הנה נודע כי כל בחי' שבעה המלכים לא נתבררו אלא ע"י התכמ' הנקרא מחשב' כנז' בזהר פקודי דרנ"ד סוף ע"ב וזכיר פסולת מגו. מחשבה וכו' ובמחשבה אתבריר כלל :

גם

נודע מ"ש בפ' ויקרא ד"ד אכלו רעים לעילא דא או"א דתמן אכיל' ולכן לריך לבוין בעת האכילה אל אות אלף שהיא בינה כטודע בסוד מ"ש [שבת ק"ד] פרק הבונה אלף בית אלף בינה ותכוון בליורה אל החכמה כמו שית' ואמנם אם תוכל לבוין כוונת אלו בהמשך כל זמן אכילתך הוא דבר גדול ולפחות תכוין כוונ' זו כשאת' אוכל אותה הפרוסה של כזית דהמוליא אשר ברכת עליו ותחלה תכוין כוונה קלרה דרך כלל וזו היא כי הנה ענין הבירור ע"י ל"ב שינים שהם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררין הכל כנז' דבמחשבה אתבריר כלל והם הטוחנין ומפררין את המאכל ועי"כ מתברר האוכל מוחך השפולת כדרך הרחיים הטוחנות התבואה ואח"כ מתפרדין הסובין והמורסן שהם הקליפות מן הקמח שהוא האוכל משא"כ קודם שנטחן שהיו דבוקים יחד בתכלית. והנה ש"ן בגי' אחוריים דהוי"ה דיודין דע"ב שבחכמה שהם גי' קפ"ד ואחוריי' דהוי"ה דס"ג שבבינה שהם גי' קס"ו וקפ"ד וקס"ו גי' ש"ן כי השן עוונת בחיבור או"א גם תכוון כי ל"ב שינים אלו הם רמוזים בליור אות א שזורה יו"י יוד לעילא יוד לתת ואו באמצעיתא וכבר נתבאר בתיקונים סוף תיקון כי אות א בליור יו"י היא בחכמה וזו הוא"ו שבאמצע לריך לחלקה לאורכה ותהיה שני ווי"ן זו ע"ג זו כזה א ואז נמצאו יוד עלאה עם ואז עלאה הם י"ו שינים העליונים ויוד ואז התחתונים הם י"ו שינים התחתונים. ואח"כ כוונות פרטיות זו אחר זו והם ה' כוונות והם מ"ו ונ"ח ולחם וד"ק ופ"ד וזה עניינם. החלה תכוין כי הנה שני הלחיים הם הלוטסין המאכל והם - סוד או"א שבהם ענין האכיל' בסוד אכלו רעים לעילא כנז' לחי העליון אבא לחי התחתון אימא ותכוין כי בלחי העליון יש א וליורה יו"י היא בגי' הוי"ה ובלחי התחתון יש אלף תתאה וליורה יו"ד א והיא רומזת באימא שהיא ד טקבא ותכוין כי שני אלפין אלו יו"י ויו"ד הם בגי' מ"ו שהוא מלוי הווי"ה דע"ב דיודין לרמח שאעפ"י שהם שני אלפין א' באבא וא' באימא הכל הוא באבא לבדו ג) אלא שהוא בסוד

מו"ב

הנהרות וחדושים

(א) עיין בשער הסט"ז ד"ג וכשער מאזרי רש"י פ' עקב ועיין בנה"ש דף י"ח: ב) נרמח דף ס"ה ערוכין דף י"ח: ג) עיין פנ"ש שער ה' ח"א ס"ה בהג"ה אמר אהרן ובהנהות וכיחורים שם ע"ש:

שער הה' פרשת עקב שער המצות

חו"כ שבו בעלמנו ולכן שהיה נרמזים במלוי ע"כ אשר באצח כי הגה המחשבה לבד היא המזכרת כנז'. בוונה כ' תכוין ששורש מליאות האכילה תהי' רמוזה באלו הלחיים כדי שיהיה בהם מליאות לעמון את האכילה:

זזה

כוונת' ששהי אלפין המזכרים החוזר לזיירס בליור הנ"ל שהחלק אות ו' שבאמצעיתה לשני ווין ואז תהיה ליור אלף הראשון' בלי' יו"י כזה וליור אלף השניה יו' ו'ד כזה וזמין אלף הראשונה בנ"ל כ"כ נתיב' שבמה ומנין אלף השניה גי' יהו"ה ומיבור שניהם יחד גי' אל' יהו"ה עם הכולל שהוא גי' אוכל והרי נהבחר איך בלחיי' נרמז מליאות האוכל **ותכוין** כי הגה כל אלף מאלו החלקת לשני חלקים כנ"ל שהוא י' עם ו' עי' יוד עם ו' תחאה וכן אלף השניה היא י' עם ו' עי' ד' עם ו' תחאה ותכוין לכלול חלי התחאה של האלף הראשונה בחלי התחמון של אלף השניה וחלי העליון של אלף העליונה בחלי העליון של אלף השניה וז"ס הבן בחמ' וחכס בזינה כי שני אלפין אלו הם בחו"כ וחוזרין ונכללין יחד. **בוונה ג'** תכוין באוכל המזכר שיהיה לחם מהוקן ונגמר והוא ע"י שהכוין אח"כ לחבר שני ליורי שני אלפין הנז' שהם בנ"ל כ"ח עם הליור הא' שליירנו באו' אלף השני' שזורה יו"ד ואז יהיה הכל גי' לח"ס שהם ג' היות הנ"ל בזיארור המוליח לחם מן הארץ. **בוונה ד'** תכוין לעמון הלחם המזכר ע"י ל"ב שינים ועי"כ יתברר האוכל והקדושה מחוך הפסולת והקליפה כדמיון השמן שאינו יולא מן היות אלא ע"י העמינה וכן אין הסובין והמורסן נפרדין מן הקמח אלא ע"י העמינה וגמלא כי הכונה היא להדק הלחם ולכתוש אותו ולעשותו דק וזה על ידי שהחבר שתי הכוונ' מ"ו ונ"ח ביחד שהם הראשון' והשניה ושניהם גי' דק והנה אם תחבר כוונת לחם וכוונ' דק יהיו בנ"ל יעקב ואם תחבר כונת מ"ו ונ"ח וד"ק יהיו גי' ילחק ועד"ז כוונ' אחרו' שמעתי ממורי ז"ל ושכתבים:

בונה חמישי'

תכוין לבצוע המאכל אחר שנעמן כי שם בהלטומכא הוא גמר הבירור כי אז מתעכל המאכל והטוב שבו מהבפך לדס והמזון הולך אל הכבד ומתפשט בכל העורקים והאיברים כנודע והרע שבו יורד דרך בני מעים ויולא לחון וזה ע"י שהכוין לחבר הכונה השנית שמספרה נ"ח עם ליור האלף הראשונה שבכונה הראשונה של חשבון מ"ו כי ליורה גי' כ"ו והנה נ"ח וכ"ו הם גי' פ"ד והוא סוד אותיות אחה"ע שבגרון בבית הצליעה שמספרם פ"ד וגודע כי הם באימא וגמלא כי החיך שהוא חכמה דומה המאכל בגרון שהיא אימא ולכן לא חיברנו עם אותיות אחה"ע שבגרון רק ליור אלף עליונה שהיא באצח ולא האלף ההחמו' שהיא באימא. גם חכוין כי פ"ד היא בנ"ל חנוך והוא סוד **מטמדרין** שהוא כולם היצירה וכו ענין האוכל הנז' שהוא בנ"ל אל הוי"ה שביצירה וכמבואר אלליתו בדרוש השבתות וי"ע ומול המופד כי אוכל נפש הוא ביצירה וכמ"כ בהחלה הדרוש הזה וכמו שיהבאר עהה בע"ה א):

אחר כך

תכוין לחבר כל הכונות הנז' יחד שהם מ"ו נ"ח לחס ד"ק פ"ד שכולם הם בנ"ל ש"ע נהרין וג"ז הוא רמוז במלת אוכל שהוא אל הויה והנה אם הנולא בם אל במילוי יעלה קפ"ה וב' פעמים קפ"ה הם בנ"ל ש"ע נהרין ומעט היותה ב' שמות אל"ב) שמעתי ושכתתי ואיני יודע איזה מב' אלה הפירושים הוא מה שמעתי והיא אם הם אל הוי"ה שביצירה הנק' אוכל ואל' אדנ"י שהוא בעשייה הנק' אכילה כמו שבאר או אם נאמר ששניה' ביני' והוא כי אל' בנ"ל קפ"ה כנז' וגם שם יהו"ה ביודי"ן האחוריים שלו הם קפ"ד ובכולל קפ"ה ושניהם הוא ש"ע:

ועתה

נבאר מי הוא האוכל ומה היא האכילה. דע כי כל בחי' האכילה היא בעשייה שהיא הנקבה המקבלת שפע ומזון מן היציר' הנק' אוכל כי האוכל הוא אל' יהו"ה שביני' ונמשך אל העשיי' הנק' אדנ"י ואוכלה אותו וגעשית אכילה ולכן אוכל בנ"ל אל הויה ואכילה בנ"ל אדנ"י ולריך לכלול מדת יום כלילה ומדת לילה ביום והוא כי בשעודת היום תכוין אל אכילה שהיא בנ"ל אדנ"י

הגהות וחידושים

(א) לעיל ד"ב ונחזיר לבאר ענין רהייה וכו' גם לעיל פרשה בבר ד"ה ממלא' זבני'. דרוש גי' דיו"ב פ"ח פ"ה משער בקרא קדש ב) עיין לעיל בהקדמת שני"ג דף כ' ע"א ובהנחות ומדומים אות ה':

טעם זה נראה שמתאים לסעודת הלילה ורז"ל שם כתב שגם בב' הסעודות האחרות צריך שיגביה עד כנגד הראש. (נראה שהוא בגלל טעם אחר כנז' לקמן ל"ה ע"א אח"כ יגביה וכו').

(ל"ז ע"א) **ויברך** וכו' ואז יכוין בכל לחם הויה אחת. כ"ה בשה"כ דע"ב סוע"א שכתב, תכוין להוריד הארה מן ג' הויות שהם בגי' לחם ומכל אות ואות שבהם נעשה לחם אחד והויה אחת כנודע עכ"ל. ולא ידעתי באיזה מקום נודע שאומר כנודע. ואיך יהיה זה כאן שכל אות ואות שהוא כנגד לחם א' יהיה הויה א'. ואולי כמו שנודע שכל הויה מתחלקת לעסמ"ב בד' אותיותיה וא"כ כל אות יהיה הויה אחת. ואמנם ק"ק דמאי נ"מ לכוין כאן בכוונה זו, וי"ל.

(ל"ח ע"א) **שילוב** ס"ג ואהיה. עיין ש"ש ז"ל דצ"א ע"ג אות ל"ד שכתב כנז' בע"ח שי"ג פי"ב. ועיין תו"ח זיע"א דע"ב רע"א שהזיווג הנז' בשא"א הנז' הוא זיווג דמלכיות דאו"א וישסו"ת דא"א ע"ש.

וא"ש את"מ, ועדיין זה דוחק. שו"ר בסידור כת"י המיוחס להיר"א זיע"א שכתוב (בעמוד 276) ובתוכם י"ג הויות, וכן צייר אח"כ מוחין שלמים כרגיל. וצריך לדעת מקור מ"ש אצלנו בנדפס. וכן בפת"ע ז"ל לא דיבר מזה.

(ל"ב ע"ב) **אחר** ששתה וכו' ממקיפי המוחין וכו' למוחין מקי' וכו'. אין זה כמו למעלה שהמקי' נמשך מאו"פ עצמו, אלא כמו שאו' מקי' ממקי'. והגם דרז"ל בשה"כ ד"ע ע"ד כתב שלא נמשך על ידינו אלא מאליו, י"ל כוונתו שאנחנו לא גורמים שימשך לא ע"י מעשה ולא ע"י דיבור אלא מאליו היינו בכוונת הלב דווקא שנכוין שימשך עכשיו, ועיין פת"ע ז"ל דע"א אות י'. ובסידור כת"י לא נז' הקטע הזה ^{אוצר החכמה} כלל.

(ל"ג ע"ב) **ויגביה** ידיו וכו'. בשה"כ דע"ב ע"א ^{אוצר החכמה} ד"ה ועתה וכו' כרז"ל להורות כי הנוק' מקבלת הארה ע"י הידים העליונים דז"א מן תלת מוחין דיליה ברישיה לכן תגביה ידך עד כנגד ראשך עכ"ל. ולכאורה

* * *

כוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל דט"ו ע"ב)

כנז'. והחז"ב הם ע"ב וס"ג ולכן נרמזו שניהם בתיבת שן שמספרה כמספר אחו' דע"ב וס"ג קפ"ד וקס"ו (מה שהיה מספר אחו' אולי לרמזו שהאכילה היא בחיצו'). והל"ב שיניים נרמזו בציור אל"ף ליו"ד א' עליונה, וב' ווי"ן, שהוא"ו של הא' נחלקה לשניים באורכה, ועוד היו"ד התחתונה של האל"ף, והם י"ו עליונים י"ו שיניים שבלחי העליון, וי"ו תחתונים י"ו שיניים שבלחי התחתון. ובפרטות הב' לחיים שהם חז"ב כ"א

(ט"ו ע"ב) **ידוע** שבירור המאכל הוא ע"י האכילה שנטחן בשיניים שבלחי העליון והתחתון. גם ידוע שבמחשבה איתבריר כולא והיינו אבא חכמה הנק' מחשבה, א"כ השיניים הם בחי' אבא. אמנם נחלקו השיניים לעליון ותחתון בב' הלחיים והם לחי העליון שיש בו י"ו שיניים ולחי התחתון שגם בו י"ו שיניים. והעליון חכמה והתחתון בינה והם חז"ב דחכמה כי רק בחכמה יהיה הבירור

יש בו אל"ף א', אלא שהאל"ף דלחי העליון שהוא חכמה הוא יו"י גי' כ"ו, ודלחי התחתון שהוא בינה יו"ד גי' כ'. וב' ציורי האלפ"ן הללו עולים למספר מו שהוא מילוי דע"ב שבאבא והם החו"ב דאבא כנו'. וכדי לרמוז האכילה בב' הלחיים שהם הב' אלפ"ן הנז' נחלק את הווי"ן שלהם כ"א לכ' ויהיה האל"ף העליון מס' ל"ב והתחתון מס' כ"ו ומספר שניהם גי' אוכ"ל וגי' א"ל הויה שהוא ביצירה וכמו שהקדים בהק' שלפני הציורים שהמזון נמשך מהיצירה. וכללות הכוונה הוא גי' נח. והנה האל"ף הא' נחלקה ליו"ו עליון ויו"ו תחתון, ואל"ף הב' נחלקה ליו"ו עליון וו"ד תחתון, ועכשיו נחבר יו"ו העליון של האל"ף הא' עם יו"ו העליון של האל"ף הב' ויהיה בידינו שוב אל"ף של יווי כמו האל"ף הא', ונחבר יו"ו התחתון של האל"ף הא' עם ו"ד התחתון של האל"ף הב' יהיה בידינו ג"כ שוב אל"ף של יווד כמו האל"ף הב'. והסדר הוא שהיו"ו העליון של האל"ף הא' יהיו ג"כ יו"ו עליון של האל"ף הב' יהיו הם יו"ו תחתון של האל"ף הא' הזה שבציור החדש. וכמו כן יו"ו תחתון של האל"ף הא' יהיו יו"ו עליון באל"ף הב' החדש וו"ד ישארו לחלק התחתון כמו שהיו.

[נלק"ד] שזה דומה לחילוף המוחין הידוע בין מוחין דאבא לדאימא שאבא לוקח ימין דאימא והיא אצלו שמאל ונותן השמאל שלו לאימא ויהיה אצלה ימין, וזה נק' הבן בחכמה וחכם בבינה. וקצת ק"ל בלשון רז"ל בש"מ פ' עקב (דנ"ט) [בנדר"מ דף מ"ד ע"ב] שכתב לכוין לכלול חצי התחתונה של האל"ף הא' בחצי התחתון של האל"ף הב' וחצי העליון של האל"ף העליונה בחצי העליון של האל"ף הב' ע"ש. שמזה משמע שכל האל"ף העליונה נכללה באל"ף התחתונה, ולמה לא אמר בהיפך שאל"ף התחתון יכלל בעליון. ואפשר שזה ג"כ כמו מוחין דאבא שמתלבשים במוחין דאימא

ולא להיפך. גם למה אמר ע"ז שם וז"ס הבן בחכמה וחכם בבינה והלא כל החכמה נכללה בבינה לפי משמעות לשון רז"ל הנז' ואין כאן רק חכם בבינה ולא גם הבן בחכמה. עוד דקדוק קטן למה תפס רז"ל (וכן מצוייר כאן) בתחילה חצאים התחתונים ואח"כ חצאים העליונים ולא להיפך. אמנם מה שמצוייר ב' שילובים אהיה הויה והויה אהיה, נלק"ד אפשר כפי מה שאמרנו שזה דומה לזיווג או"א וחילוף המוחין, ואל"ף העליונה חכמה והיא בערך או"א עי', והשניה בינה והיא בערך ישסו"ת, וזיווג או"א הוא אהיה הויה שהוא פני', וזיווג ישסו"ת הוא הויה אהיה שהוא חיצו'. ובכן צ"ל שמה שמצוייר אהיה הויה בצד חצאים התחתונים והויה אהיה בצד חצאים העליונים, אין זה תלוי בזה כפי המובן לכאורה. אלא הכוונה שציור אהיה הויה למעלה מהויה אהיה לומר שזה זיווג או"א וזה זיווג ישסו"ת (בלי קשר לחצאי האלפ"ן שבצידיהם) והראשון הוא הבן בחכמה שהזיווג נק' ע"ש החכמה, והשני הוא חכם בבינה והזיווג נק' ע"ש הבינה. זה נלק"ד לומר בדרך אפשר והרי"ע וא"ש את"מ].

אח"ז יכוין בעצמות המאכל הנטחן בשיניים שהוא הלחם והוא הב' אלפ"ן שהווי"ן שלהם מחולקים והם מספר נ"ח כנו', עם ציור האל"ף הב' בכוונת מ"ו בלי חילוק הוא"ו שהוא גי' כ' וג' האלפ"ן הללו עולים למספר לחם (מה שנרמז כאן האל"ף הב' שהוא בינה אולי שהלחם רומז לאשה כמ"ש הלחם אשר הוא אוכל והרי"ע. והאל"ף הא' שהוא חכמה שבכוונת המ"ו יש לו הוראה אחרת לקמן בסמוך). אח"ז יכוין בטחינת הלחם לעשותו דק ועי"כ יתברור האוכל והקדושה מהפסולת והקלי' וזה ע"י חיבור ב' הכוונות מ"ו ונ"ח שעולים גי' דק. שוב אחר הטחינה לכוין בבליעת המאכל, ושם באיצטומכא הוא גמר הבירור שמתעכל המאכל, והטוב מתהפך לדם ומתפשט בכל האיברים, והפסולת

ועשיה הוא א"ל אדנ"י, וב' א"ל אלו במילואם עולים לש"ע נהורין והוא גי' חיבור כל הכוונות הנז"ל שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד שעולים מספר שע (ולא ביאר רז"ל מה ענין ש"ע נהורין אלו לכאן). וכבר נתבאר שהאוכל הוא ביצירה מספר א"ל הויה ונותן לעשיה הנק' אדנ"י מס' אכילה. וצריך לכלול מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, לכן יש לכוין בסעודת היום באכילה מספר אדנ"י גי' אהי"ה פשוט עם הויה דמ"ה (לא נד' השמות הללו בשה"מ ומה ענינם), ובסעודת הלילה אוכל מספר א"ל הויה. וגם יכוין בשתי הסעודות מאכל מספר חיבור הויה ואדנ"י.

יורד דרך בני מעיים ויוצא לחוץ. והכוונה לזה הוא לחבר נ"ח עם ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא כ"ו ונ"ח וכ"ו עולים למספר פד שהוא אחה"ע שבגרון בבית הבליעה שהוא באימא, והחיך שהוא חכמה דוחה המאכל לגרון שהוא בינה ולכן החיבור כאן הוא ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא באבא ולא האל"ף הב' שהוא באימא. והנה אחה"ע מספר חנוך שהוא מ"ט שביצירה. גם אוכל מס' א"ל הויה שביצירה, כי אוכל נפש הוא ביצירה שנותן לעשיה והעשיה היא שם ב"ן ואדנ"י שניהם גי' בליעה. שוב יכוין שביצירה הוא א"ל הויה

* * *

עוד בכוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל די"ו ע"א) (כפי הסידור וכפי רז"ל בשער טנת"א ועקודים)

שע"י השיניים נטחנים ונעשים קמח ונגמרת פעולתם ע"כ ע"ש. [ולכאורה מה שנטחנים ונעשים קמח ע"י השיניים לפמ"ש רבנו כאן נראה שרז"ל אגב אורחיה קמ"ל שענין זה שייך לכוונת האכילה שהשפע הזה שמקורו מהאזן נגמרה פעולתו בפה דא"ק. וכעין דוגמא לזה הם הנשמות הבאים מזיווג או"א נשלמים ונגמרים ע"י זיווג זו"ן וכמ"ש רז"ל בשער ט"ל פ"ד]. ועיין להרדב"ש זלה"ה על פ"ב הנז' שהקשה דבסוף פ"א הנז' כתב שהם ב' הבלים וב' דיבורים, וכאן אומר שהם ד' הבלים, (ועיין בספר שם משמעון ז"ל דף י"א וכרם שלמה סופ"א ופ"ב), וגם תמה על מ"ש בכוונת האכילה ע"ש שכתב שהכוונה כך היא, שהד' אלפי"ן נכנסים תוך הפה וכולם עמדו בלחי העליון והאורות שהם ב' הבלים עמדו שם בימין ודימין וכימין דשמאל וב' הדיבורים בשמאל דימין ושמאל

(י"ז ע"א) ענין הד' אלפי"ן ב' בציור יו"י וב' בציור יו"ד נז' בע"ח שער טנת"א סופ"ב ע"ש שמוכן שהם בחוטם דא"ק אמנם כ"א מהם כלול מהארת האזן והחוטם וכמו שמבואר בציור. ובשער העקודים סופ"א כרז"ל שבעקודים שהם אורות הפה היה אורות וכלים. ובאורות פו"מ והכלים ג"כ ב' פו"ח, ואלו הד' בחי' הם בחי' גילוי הד' אלפי"ן הנז' שהיו בחוטם, והב' של יו"י הם אורות פו"מ והב' של יו"ד הם הכלים פו"ח. ואלו הד' בחי' נכנסו בפה. ושם יש הבל עליון בלחי העליון והבל תחתון בלחי התחתון, העליון או"מ והתחתון או"פ. ועוד יש שם בחי' דיבור בעליון והוא חיצו' הכלי ובתחתון והוא פני' הכלי. והאורות הם בימין הפה והדיבור בשמאל הפה. וכתב עוד ברפ"ב דשער העקודים שהד' אלפי"ן הנז' של החוטם נכנסים בפה ונעשים שם ד' הבלים גי' קמ"ח,

כונות פרטיות

יום שבת ניקוד ולבונה מצפין

יְהוָה שְׁמַעֲיָאֵל בְּרַכִּיָאֵל אֱהַנִּיָאֵל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵי וַיּוֹ הֵי קְדַמִּיָאֵל מְלַכִּיָאֵל צוֹרִיָאֵל

[אוצר החכמה]

יְוֹד הֵהּ וּוּ הֵהּ דַּעַת הַסְּנִימֵי דְנוּקֵי שְׁלֵא בְשַׁעַת הַזְּיוּנָה

מְנַחַת שַׁבַּת נִיקוּד זְכָה מְצַפִּין

יְהוָה שְׁמַעֲיָאֵל בְּרַכִּיָאֵל אֱהַנִּיָאֵל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵהּ וַאֲוֹ הֵהּ פְּדִיאֵל תְּלַמִּיָאֵל חֲסִדִּיָאֵל
תַּם

[אה"ח 6025]

כונת האכילה בס"ד

יְכוּיִן בְּכַלְלוּתָהּ לְהַמְשִׁיךְ שַׁמֶּעַ וּמִזֶּן מִהִיצוּנוּת אִירָא לִזְרִין וְלְהַמְשִׁיךְ
שַׁמֶּעַ וּמִזֶּן מִיְצִירָה לַעֲשִׂיָה וְלִבְרַר הַטּוֹב שְׁבַח־מֵאֵל וְלִבְרַר
נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה הַמְעוֹרְבִים בּוֹ עֵי חֲטָא אֲדַהֲרִי וְגַם לְתַקֵּן אִיזָה נִשְׁמַת
תּוֹמָא שְׁנַתְּגַלְגַּל בּוֹ בְּעוֹנֵי לְחַקְנֵם וְלִבְרַרֵם עֵי מַחֲשַׁבָה דְאֵבָא

יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַיּוֹ, יְוֹד הֵי וַיּוֹ הֵי, גִי קְסִיד } גִי שֵׁן א
יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ הֵי, גִי קְסִיד } חֲלוּקֵי לְשַׁתִּים
יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ הֵי, גִי קְסִיד } גִי לֵיב שְׁנִיִּים

חכמה

כונות פרטיות

זו

חכמה א כיו גי ירה לחי העליון (יוד למעלה יוד למטה ואי באמצע)
 בינה א כי לחי תחתון (יוד למעלה דלית למטה ואו באמצע)

ושניהם גי סיו שהוא מילוי עיב כזה נד י ין י והם חריב דאכא.
 א ליב (יוד למעלה יוד למטה ויו חלוקה לשנים)
 א כיו (יוד למעלה די למטה ויו חלוקה לשנים)

ושניהם גי אל יהוה וגי אוכל הרמח בלחיים ועיה גי נח
אוצר החכמה

א כיו (כי ויין ויוד ודלת) חצאים תחתונים איהוהיה הבן בחכמה
 א ליב (כי וויין ובי יודין) חצאים עליונים יאהוהיה וחכם בנינה
 א ליב (כנזי) א כי (יוד ואו דלת) א כיו (כי וויין ויוד ודלת) בכללחם
 גי ע"ח יהוה יהוה יהוה כמספר לחם ויכון שיסחן ודקדק
 לחם זה בליב שנים ועייב יתברר האוכל כמ"ן ונ"ח שעוליס דק

גי דק לחם דק גי יעקב סיו נח דק גי יצחק	}	א א סיו יוד הי וין הי א א נח אל יהוה
גי סד כמספר אה"ע חנוך מספרן שביצידה שבו אל יהוה	}	א א נח אל יהוה א כיו יהוה

יוד תה וו תה אדני גי בליעה
 אלף למד. אלף למד גי מו נח לחם דק סד
 שדם שיע נהודן

ביום

כונות פרטיות

ביום עשיה אכילה נ"י אהיה יוד הא ואו הא ונ"י אדני
בלילה יצירה אוכל נ"י אל יהוה
אוצר החכמה
ביום ובלילה מאכל נ"י יאהדונהי

ירמ"י ארא שבכח סגולת כונו נח לחם דק סד העולה כמס'
ש"ע נהורין יחס נ"ס אלף למד אלף למד
מלאים ישתפעול אכילתי פעולת הקרבן שמקרב הכחית העליונים מסטה
למעלה כי כן האכילה תמציתה הולך לכבוד ומהכבוד ללב ומהלב למח
מסטה למעלה מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות
סדרגה למעלה במדרגה עד אם ביה ומשם ישתלשל וירד שפע גדול
לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל אבר מאברי יחזיק אבר שכנגדו
בעלזן:

וירמ"י אויא שכל ניצוצי הקדושה שבמאכל הזה וכל רוחות
המנוגלים שבו שיתבררו ויתוקנו כראוי ומה שלא יתברר
ויתוקן כראוי אתה האל עושה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם
ולחקנם ועשה למען שמך הגדול שלא יחמיאוני ולא יזיקוני ותשמרני
ותצילני מאכילת דבר איסור ולא תבא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי
הקדושה שנתסורו על ידי בקלי' ותחזירם אל הקדושה כמשפט הראשון
מנוקות מכל רע ואת נפשותינו תטהר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ויהי נועם וכו' :

של

כונות פרטיות

כוונת האכילה

של אאע"ה בסוד והוא עומד עניהם תחת העץ

יכוין לחשיך היוד העליונה דאלף ראשונה מ"ס דאחן ימין דאיק
 שנתי ⁶⁰²⁵ [אח"ת] בציר דו שמש י (והם ארבע) והוא דאלף סרק
 דחוש ימין (והוא ארבע) והיוד תחתונה דאלף מ"ס דאחן שמאל והוא
 דחיצו הכלי ויוד העליונה דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל כנל דאין
 סרק דחוש שמאל (והוא סמיכות הכלי) והיוד תחתונה מ"ס דאחן
 ימין כנל ויוד עליונה דאלף ראשונה רבי אלפין השניים מ"ס דאחן
 ימין ויד מ"ס דחוש ימין ויוד דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל ויד
 מ"ס דחוש שמאל. ^[מגן חסד]

ויכוין להעבירם דרך סמיכות ארץ עד הפה בי אלפין ראשונים
 רבי מיני האלפין בימין הפה הכל ודיבור ובי אלפין שניים
 רבי מיני האלפין בשמאל הפה הכל ודיבור ואז נחלקן החיך דאלפין
 לארבע די חצאים בלחי העליון די חצאים בלחי התחתון ונעשים די
 הבלים די דבורים והנה דים הכל גי קמח כי עיי לבי שינים נסחנים
 אותם די הבלים ונגמרת סעולתם, ומשם יששך השפע ממדינה
 למדינה עד חסד דעתי ומשם לנגלתא דאיא שמשם נמשכים יג
 תודתי שהם גי הודית נמסר לתם אלא שהם במלוי יודין ומשם ליג
 נימן ומשם למזל העליון שבו אלף בציר יודי א והוא חלוקה לבי
 שהם נמסר יב תיקוני דיקנא שבמזלא הם כללים והוא משפע
 בהם בסוד יוד עליונה והם משפיעים בו בסוד יוד תתאה ואז יכוין
 לזוג הבי מזלות גי עיב דמזל העליון בגי קמא דמזל התחתון שבו
 אלף (ה)

כונות פרטיות

אלף בציוה יווד א והואו דלוקה לבי נמסטר ייב תיקוני דיקנא שגז
בו הם נבלרים והוא משעיז בהם בסוד יודר עליונה והם משסיעים
בו בסוד דלית כי הנוק' נקי די ומשם לאורא :

אכלו רעים דא אורא בי אנלוח :

יכוין להמשך שפע מחדר דעת' שכנתר דאיא ולהמשיכו דרך
אוצר החכמה מוחא מתימאה עד פה דאיא ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחוץ
בסוד הכל פה ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאורא מבחוק ומשם
א"ח 6025 שואסים ושואבים וניזונים הגיד שלהם :

עוד יכוין להמשך שפע סמים דאיא ולהמשיכו דרך סיו לפנימיות
גרונו ומשם לבחיב דאורא ודרך סנימיות גרונו מתששם לחזון
לרק שלהם :

שתו ושכרו הודים זון ב' שתיות

שתיה ראשונה סנימית נמשכת מאכילה שנית דאימא הנמשכת
לה סמים דאיא לחזון חרק שלה משם נמשך לגיד חזון
דרך סנימיות גוסא עד מקום זרן הי דברים אכילה ובכללה שתיה
ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותיה סנימים מזון למחוק חזון ונמשכת
מתנית גרה דמחין חזון דאימא :

שתיה שניה חיצונית עיי הביכות שאנו מכיכים על אכלתינו
ושתיתינו נמשך ממחוק דאימא עצמה הי דברים הגיל אכילה
רחיצה וכוי ויורד עד פיה ודרך חוץ יורד ומתששם לרק חזון וזה
סדר כונת המשכת הי דברים אלו אכילה וכוי דשתיה זו השנית:
יכוין

אל הנחמנו עבנו ודורחל אבינו
ב' עקבים דלאה, יצא ממנה הארה לחוץ אל
החיצונים, והוא מקום אחיזת בלעם, ע"ש הכתר
דרחל הבולע עקבי לאה. ואמנם עיקרו של
בלעם, הוא מאורות דאבא שנכנסו בלאה,
ונתפשטו עד כתר דרחל כנזכר. הרי כי בלק
הוא מאורות דאימא שבעקבי לאה, ובלעם הוא
מאורות דאבא שבכתר דרחל.

כוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל דט"ו ע"ב)

כנז'. והח"ב הם ע"ב וס"ג ולכן נרמזו שניהם
בתיבת שן שמספרה כמספר אחר דע"ב וס"ג
קפ"ד וקס"ו (מה שהיה מספר אחר אולי לרמז
שהאכילה היא בחיצו'). והל"ב שיניים נרמזו
בציור אל"ף ליו"ד א' עליונה, וב' ווי"ן, שהוא"ו
של הא' נחלקה לשניים באורכה, ועוד היו"ד
התחתונה של האל"ף, והם י"ו עליונים י"ו שיניים
שבלחי העליון, וי"ו תחתונים י"ו שיניים שבלחי
התחתון. ובפרטות הב' לחיים שהם חו"ב כ"א

ידוע שבירור המאכל הוא ע"י
האכילה שנטחן בשיניים
שבלחי העליון והתחתון. גם ידוע שבמחשבה
איתבירי כולא והיינו אבא חכמה הנק' מחשבה,
א"כ השיניים הם בחי' אבא. אמנם נחלקו
השיניים לעליון ותחתון בב' הלחיים והם לחי
העליון שיש בו י"ו שיניים ולחי התחתון שגם
בו י"ו שיניים. והעליון חכמה והתחתון בינה
והם חו"ב דחכמה כי רק בחכמה יהיה הבירור

כוונות האכילה

ידוע היות ב' מיני כוונות האכילה והם כוונות הנקראות מנוח וכוונות אברהם אבינו הרב בשער המצוות מבאר את כוונת מנוח ומתחיל בכוונה כללית, ואחר כך עובר לחמש כוונות פרטיות.

שער המצוות דף מ"ד ע"א: ... גם נודע מ"ש בפרשת ויקרא דף ד' אכלו רעים לעילא דא או"א דתמן אכילה ולכן צריך לכיין בעת האכילה אל אות אלף שהיא בינה כנודע בסוד מ"ש [שבת ק"ד] פרק הבונה אלף בית, אלף בינה ותכוון בצורה אל החכמה כמו שיתבאר... ותחלה תכוין כוונה קצרה דרך כלל וזו היא כי הנה ענין הברור ע"י ל"ב שינים שהם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררין הכל כנזכר דבמחשבה אתבריר כלא והם הטוחנין ומפררין את המאכל... והנה ש"ן בגימ' אחוריים דהוי"ה דיודין דע"ב שבחכמה שהם גימ' קפ"ד ואחוריים דהוי"ה דס"ג שבבינה שהם גימ' קס"ו, וקפ"ד וקס"ו גימ' ש"ן כי השן טוחנת בחיבור או"א. גם תכוון כי ל"ב שינים אלו הם רמוזים בציור אות א שצורתה יו"י יוד לעילא יוד לתתא ואו באמצעיתא וכבר נתברר בתיקונים סוף תיקון ה' כי אות א בציור יו"י היא בחכמה וזו הוא"ו שבאמצע צריך לחלקה לאורכה ותהיה שני ווי"ן זו ע"ג זו כזה || ואז נמצאו יוד עלאה עם ואו עלאה הם י"ו שינים העליונים ויוד ואו התחתונים הם י"ו שינים התחתונים.

מקור כוונות האכילה זה"ק פרשת ויקרא אות א בינה וצורה שנחלקה בהמשך רומז לחכמה, וטוב לכוון כל זמן אכילתו, ומבאר תחילה כוונה קצרה וכוללת והיא אות א שהיא בינה של החכמה והיא בחינת גימ' ש"ן גימ' ריבוע ע"ב וריבוע ס"ג יחד קפ"ד קס"ו הרי ש"ן, ומצייר אות א כשהוא וואו היא חתוכה לשנים ונעשים י"ו שנים למעלה וי"ו שנים למטה. כל הכוונות יהיו בחכמה במחשבה אתבריר כלא, חו"ב דחכמה, גם ל"ב השיניים הם ל"ב נתיבות חכמה והם השליחים של החכמה. והם עושים הטחינה שהיא בחינת בירור.

בעניין השאלה האם צריך לכוון כוונות האכילה רק כשאוכל פת או גם כשאוכל עוגה או דברים אחרים? מצאנו שהכף החיים מתייחס לשאלה זו.

כף החיים אורח חיים סימן קנ"ז סעיף כ': ... מיהו אם אינו אוכל לחם כי אם פת הבאה בכיסנין או פירות לא יכוין כי אם זה, ל"ב שינים הם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררת האוכל והקדושה מן הפסולת והקלי' ניצוצי הקדושה שנפלו על ידי אדם הראשון ועל ידינו ועדיין לא נתבררו. וכן מי שאוכל לחם ואינו יודע לכוין בכל הנזכר לפחות יכוין זה: ראה בכל אותו סעיף שמסכם כל כוונות האכילה.

הרי שמי שאוכל פת הבאה בכיסנין מספיק לכוין הכוונה הכללית הראשונה הכוללת, וכן מי שאינו יודע את הכוונות, או שהוא טרוד ולא מיושב לפחות יכוון כוונה זו, והיא קלה וצריך ללמוד אותה בעל פה.

סידור בניהו כוונות פרטיות דף ט"ו ע"ב: ...

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות¹ או"א לזו"ן, ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה.

ולברר הטוב שבמאכל, **ולברר** ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון².

וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים³

אחוריים דחכמה יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי. גימ' קפ"ד.

אחוריים דבינה יוד, יוד הי, יוד הי ואו, יוד הי ואו הי. גימ' קס"ו.

קפ"ד וקס"ו גימ' ש"ן שעל ידו הברור

ויכוין כי א בציור יווי גימ' ל"ב שיניים. והם ל"ב נתיבות חכמה שעל ידם הברור.

עד כאן הכוונות לפי שער המצוות והסידור בניהו כוונות פרטיות דף ט"ו ע"ב ט"ז ע"א,

באתי לגני ד' עמ' מ"ט: ... ידוע שבירור המאכל הוא על ידי האכילה שנטחן בשיניים שבלחי העליון והתחתון. גם ידוע שבמחשבה איתבריר כולא... לחי עליון שיש בו י"ו שיניים, ולחי התחתון שגם בו י"ו שיניים. והעליון חכמה והתחתון בינה והם חו"ב דחכמה כי רק בחכמה יהיה הברור כנזכר... ע"כ ע"ש.

¹ הרי שהאכילה היא בחיצוניות. או"א כנגד יצירה וזו"ן כנגד עשיה.

² הרי שיש שתי בחינות ניצוצי קדושה א. שבתוך המאכל מאז שברית המלכים, ב. ממה שהוריד אדם בראשון בחטאו. ועוד תיקון המגולגלים.

³ היא כוונה כללית שיש לכוונה בפת הבאה בכיסמין או כל דבר או מתיל בלימוד או שהוא טרוד.

הרי בציר מבשרי מה שנעשה באכילה למעשה, האוכל שיש לי בצלחה הוא חסר בירור ותיקון, ועל ידי שנכניס אותו לפה ששם ל"ב שיניים שהם בחינת חו"ב דחכמה נעשה התיקון באוכל הזה, הרי נרמז אב טיפוס.

אחר שביאר הכוונה הכללית מתחיל לבאר **חמש** כוונות פרטיות.

שער המצוות דף מ"ד ע"א :... ואח"כ **כוונות פרטיות** זו אחר זו והם **חמש** כוונות והם **מ"ו ונ"ח ולח"ם וד"ק ופ"ד** וזה ענינם.

[**כוונה ראשונה**] **תחילה** תכוין כי הנה **שני הלחיים** הם הלועסין המאכל והם **סוד או"א** שבהם ענין האכילה בסוד **אכלו רעים** לעילא כנזכר. לחי העליון **אבא** לחי התחתון **אימא**. ותכוין כי בלחי העליון יש **א** וצורה **יו"י** היא בגימ' **הוי"ה** ובלחי התחתון יש **אלף** תתאה וצורה **יו"ד** א והיא רומזת **באימא** שהיא **ד** נוקבא. ותכוין כי שתי אלפין אלו **יו"י ויו"ד** הם בגימ' **מ"ו** שהוא מלוי ההוי"ה **דע"ב דיו"ד** לרמז שאעפ"י שהם שני אלפין, **א' באבא וא' באימא הכל הוא באבא לבדו** אלא שהוא בסוד חו"ב **שבו בעצמו** ולכן שתיהם נרמזים במלוי **ע"ב** אשר **באבא** כי הנה המחשבה **לבד היא המבררת** כנזכר.

כוונה פרטית ראשונה מו

א בציר **יוי** גימ' **כ"ו** יהוה לחי עליון כנגד **חכמה**

א בציר **יוד** גימ' **כ'י** לחי תחתון כנגד **בינה**

ושניהם גימ' **מ"ו** שהוא **מילוי** ע"ב כזה **וד י יו י** והם חו"ב **דאבא**.

כוונה ב' תכוין ששורש מציאות האכילה תהיה רמוזה באלו הלחיים כדי שיהיה בהם מציאות לטחון את האכילה: וזה כוונתה ששתי אלפין הנזכרים תחזיר לצירים בציר הנ"ל **שתחלק אות ו' שבאמצעיתה לשני ווין** ואז תהיה ציר **אלף** הראשונה בציר **יו"י** כזה וציר **אלף** השניה **יו"ד** כזה ומנין אלף הראשונה בגי' **ל"ב** נתיבות **חכמה** ומנין אלף השניה גי' **יהו"ה** וחיבור שניהם יחד גימ' **א"ל יהו"ה** עם הכולל, שהוא גימ' **אוכל**. והרי נתבאר איך בלחיים נרמז מציאות **האוכל**.

כוונה שניה נח

א בציר **יווי** גימ' **ל"ב**

א בציר **יווד** גימ' **כ"ו**

ושניהם גימ' **אל יהוה** וגימ' **אוכל** הרמז בלחיים וע"ה גימ' **נח**

ותכוין כי הנה כל **אלף** מאלו נחלקת לשני חלקים כנ"ל שהוא **י' עם ו' עילאה יוד עם ו' תתאה**, וכן אלף השניה היא **י' עם ו' עילאה ד' עם ו' תתאה**, ותכוין **לכלול** חצי **התחתונה** של האלף **הראשונה** בחצי התחתון של אלף **השניה**, וחצי **העליון** של אלף **העליונה** בחצי **העליון** של אלף השניה, וזה סוד **הבן בחכמה וחכם בבינה** כי שני אלפין אלו הם בחו"ב וחוזרין ונכללין יחד.

כוונת ההתכללות אלפין זה בזה

א בציר **יווד** (ציר זה שני חצאי אלף התחתונים של כוונה שניה)

יכוין לכלול חצי **תחתון** דאלף **ראשונה** בחצי **תחתון** דאלף **שניה**

איהיהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין)

א בציר **יווי** (ציר זה שני חצאי אלף העליונים של כוונה שניה)

יכוין לכלול חצי **העליון** דאלף **ראשונה** בחצי **העליון** דאלף **שניה**

יאהיהוה חכם בבינה (יחוד ישסו"ת)

כונה ג' תכוין באוכל הנזכר שיהיה **לחם** מתוקן ונגמר והוא ע"י שתכוין אח"כ לחבר שני ציורי שני אלפין הנז' שהם בגי' **נ"ח** עם הציר **הא'** שציירנו באותה אלף השניה שצורה **יו"ד** ואז יהיה הכל גימ' **לח"ם** שהם ג' הויות הנ"ל בביאור **המוציא לחם מן הארץ**.

כוונה שלישית לחם

א בציר **יווי** גימ' **ל"ב**, **א** בציר **יווד** גימ' **כ"ו**, **א** בציר **יוד** גימ' **כ'**,

בכללותם גימ' **ע"ח יהוה יהוה יהוה** כמספר **לחם**, ויכוין⁴ **שיטחן** וידקדק **לחם** זה בל"ב שיניים ועל ידי כן

יתברר האוכל **במ"ו ונ"ח** שעולים **דק**.

⁴ נראה כאן מתחיל כוונה רביעית אך כתבתי כאן איך שמופיע בסידור לחבר בין הכוונות, נכתוב זה שוב בכוונה הרביעית.

כונה ד' תכוין לטחון הלחם הנזכר ע"י ל"ב שיניים ועל ידי כן יתברר האוכל והקדושה מתוך הפסולת והקליפה כדמיון השמן שאינו יוצא מן הזית **אלא ע"י הטחינה** וכן אין הסובין והמורסן נפרדין מן הקמח **אלא ע"י הטחינה**. ונמצא כי הכונה היא להדק הלחם ולכתוש אותו ולעשותו **דק** וזה על ידי שתחבר שתי הכוונות מ"ו ונ"ח ביחד שהם הראשונה והשנייה ושניהם גימ' **דק**. והנה אם תחבר כוונת **לחם** וכוונת **דק** יהיו בגימ' **יעקב** ואם תחבר כונת מ"ו ונ"ח וד"ק יהיו גימ' **יצחק** ועד"ז כוונות אחרות שמעתי ממורי ז"ל **ושכחתים** :

כוונה רביעית דק

ויכוין שיטחן וידקדק **לחם** זה בל"ב שיניים ועל ידי כן יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים **דק**.

א יו א יוד גימ' מ"ו יוד הי ויו הי, א יווי א יווד גימ' נ"ח אל יהוה. מ"ו ועוד נ"ח גימ' **דק**.

לחם דק גימ' **יעקב**. מ"ו נ"ח ד"ק גימ' **יצחק**.

כונה חמישית תכוין לבלוע המאכל אחר שנטחן כי שם **באצטומכא הוא גמר הבירור** כי אז מתעכל המאכל והטוב שבו **מתהפך לדם** והמזון הולך אל **הכבד** ומתפשט בכל העורקים והאיברים כנודע, והרע שבו יורד **דרך בני מעים ויוצא לחוץ**. וזה ע"י שתכוין לחבר הכונה השנית שמספרה נ"ח עם ציור האלף הראשונה שבכונה הראשונה של חשבון מ"ו כי ציורה גי' כ"ו והנה נ"ח וכ"ו הם גימ' פ"ד והוא סוד אותיות **אחה"ע** שבגרון בבית הבליעה שמספרם פ"ד. ונודע כי הם באימא ונמצא כי החיך שהוא חכמה דוחה המאכל בגרון שהיא אימא ולכן לא חיברנו עם אותיות **אחה"ע** שבגרון רק ציור אלף עליונה שהיא באבא ולא האלף התחתונה שהיא באימא. גם תכוין כי פ"ד היא בגימ' **חנוך** והוא סוד **מטטרו"ן** שהוא עולם היצירה ובו ענין האוכל הנזכר שהוא בגימ' **אל הוי"ה** שביצירה וכמבואר אצלינו בדרוש השבתות וי"ט וחול המועד כי אוכל נפש הוא **ביצירה** וכמ"ש בתחלת הדרוש הזה וכמו שיתבאר עתה בע"ה :

כוונה החמישית פד בליעה

א' יווי. א' יווד גימ' נ"ח אל יהוה ע"ה. א יווי גימ' כ"ו יהוה

נ"ח כ"ו גימ' פ"ד, גימ' **אחה"ע** שבגרון. פ"ד גימ' **חנוך** מטטרו"ן שביצירה שבו **אל יהוה** גימ' **אוכל**.

יוד הו הו הו הו אדני גימ' **בליעה**

אחר כך תכוין לחבר **כל** הכוונות הנז"ל יחד שהם מ"ו נ"ח לחם ד"ק פ"ד שכולם הם בגי' ש"ע נהורין וגם זה הוא רמוז במלת **אוכל** שהוא **אל הוי"ה**. והנה אם תמלא שם **אל** במילוי יעלה **קפ"ה** ובי פעמים **קפ"ה** הם בגימ' ש"ע נהורין וטעם היותם ב' שמות א"ל שמעתי ושכחתי ואיני יודע איזה מב' אלה הפירושים הוא מה שמעתי **והיא** אם הם **אל הוי"ה** שביצירה הנק' **אוכל וא"ל אדני"י** שהוא **בעשייה** הנק' **אכילה** כמו שנבאר או אם נאמר **ששניהם** ביצירה והוא כי א"ל בגימ' **קפ"ה** כנזכר וגם שם יהו"ה ביודי"ן האחוריים שלו הם **קפ"ד** ובכולל **קפ"ה** ושניהם הוא **ש"ע** :

כוונת ש"ע

יוי יוד מ"ו, יווי יווד נ"ח, יווי יווד יוד לחם, יווי יוד יווד דק, יווי יווד יוי פד.

הם י"ד אלפין, ויכוין שהם כמספר ש"ע נהורין שהם מספר שני שמות **אל** מלאים.

אלף למד (יצירה אל יהוה) **אלף למד** (עשיה אל אדני)

ריכוז כל כוונות מנוח

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות⁵ או"א לזו"ן, ולהמשיך שפע ומזון **מיצירה לעשיה**.

ולברר הטוב שבמאכל, **ולברר** ניצוצי הקדושה **המעורבים** בו על ידי חטא אדם הראשון⁶.

וגם לתקן איזה נשמות חוטא שנתגלגל בו **בעונו**, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים⁷

אחוריים דחכמה **יוד**, **יוד** הי, **יוד** הי ויו, **יוד** הי ויו הי. גימ' **קפ"ד**.

אחוריים דבינה **יוד**, **יוד** הי, **יוד** הי ואו, **יוד** הי ואו הי. גימ' **קס"ו**.

קפ"ד וקס"ו גימ' ש"ן שעל ידו הבירור

ויכוין כי א בצירור יווי גימ' ל"ב שיניים. והם ל"ב נתיבות חכמה שעל ידם הבירור.

כוונה פרטית ראשונה מו

א בצירור יוי גימ' כ"ו יהוה לחי עליון כנגד חכמה

⁵ הרי שהאכילה היא בחיצוניות. או"א כנגד יצירה וזו"ן כנגד עשיה.

⁶ הרי שיש שתי בחינות ניצוצי קדושה א. שבתוך המאכל מאז שבירת המלכים, ב. ממה שהוריד אדם בראשון בחטאו. ועוד תיקון המגולגלים.

⁷ היא כוונה כללית שיש לכוונה בפת הבאה בכיסמין או כל דבר או מתיל בלימוד או שהוא טרוד.

א בצירור יוד גימ' כ' לחי תחתון כנגד בינה
ושניהם גימ' מ"ו שהוא מילוי ע"ב כזה וד י יו י והם חו"ב דאבא.

כוונה שניה נח

א בצירור יווי גימ' ל"ב

א בצירור יווד גימ' כ"ו

ושניהם גימ' אל יהוה וגימ' אוכל הרמוז בלחיים וע"ה גימ' נח

כוונת ההתכללות אלפין זה בזה

א בצירור יווד (צירור זה שני חצאי אלף התחתונים של כוונה שניה)

יכוין לכלול חצי תחתון דאלף ראשונה בחצי תחתון דאלף שניה

איהיהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין)

א בצירור יווי (צירור זה שני חצאי אלף העליונים של כוונה שניה)

יכוין לכלול חצי העליון דאלף ראשונה בחצי העליון דאלף שניה

יאההויה חכם בבינה (יחוד ישסו"ת)

כוונה שלישית לחם

א בצירור יווי גימ' ל"ב, א בצירור יווד גימ' כ"ו, א בצירור יוד גימ' כ',

בכללותם גימ' ע"ח יהוה יהוה יהוה כמספר לחם, ויכוין⁸ שיטחן וידקדק לחם זה בל"ב שיניים ועל ידי כן
יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים דק.

כוונה רביעית דק

ויכוין שיטחן וידקדק לחם זה בל"ב שיניים ועל ידי כן יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים דק.

א יו א יוד גימ' מ"ו יוד ה' ו' ה', א יווי א יווד גימ' נ"ח אל יהוה. מ"ו ועוד נ"ח גימ' דק.

לחם דק גימ' יעקב. מ"ו נ"ח ד"ק גימ' יצחק.

כוונה החמישית פד בליעה

א' יווי. א' יווד גימ' נ"ח אל יהוה ע"ה. א יווי גימ' כ"ו יהוה

נ"ח כ"ו גימ' פ"ד, גימ' אחה"ע שבגרן. פ"ד גימ' חנוך מטטרון שביצירה שבו אל יהוה גימ' אוכל.

יוד ה' ה' ו' ה' אדני גימ' בליעה

כוונת ש"ע

יוי יוד מ"ו, יווי יווד נ"ח, יווי יווד יוד לחם, יווי יוד יווי יווד דק, יווי יווד יווי פד.

הם י"ד אלפין, ויכוין שהם כמספר ש"ע נהורין שהם מספר שני שמות אל מלאים.

אלף למד (יצירה אל יהוה) אלף למד (עשיה אל אדני)

זה מה שיכולתי בכלים שיש לי לרכז, אך אפשר לחזור בכללות שהרי יש כאן בכל הכוונות י"ד אלפין ובסך הכל
ארבע אלפין עיקרים יווי יוד יווי יווד ומהם כל השאר מו נח לחם דק פד והכל יחד ש"ע.

⁸ נראה כאן מתחיל כוונה רביעית אך כתבתי כאן איך שמופיע בסידור לחבר בין הכוונות, נכתוב זה שוב בכוונה הרביעית.

חיים

לכות נשילת ידים סימן קנז

בף החיים

הראשון ועל ידינו ועדיין לא נתבררו. וכן מי שאוכל לחם ואינו יודע לכוין בכל הנזכר לפחות יכוין זה:

כא) ואחר כך אחר הלימוד קודם שיטול מים אחרונים יאמר מים אחרונים חובה,

ויכוין שראשי תיבות מים אחרונים מ"א, וכן ראש תיבת וסוף תיבת אחרונים מ"א, ומ"א הראשון הוא כנגד מ"א אותיות שיש בפשוט ובמילוי ובמילוי

המילוי דאהי"ה דיודי"ן (כזה, אהיה, אלף הי יוד הי, אלף למד פא, הי יוד, יוד ויו דלית, הי יוד), והמ"א

השני הוא כנגד מ"א אותיות שיש בפשוט ובמילוי ובמילוי המילוי דאהי"ה דאלפי"ן (כזה, אהיה, אלף הא

יוד הא, אלף למד פא, הא אלף, יוד ואו דלת, הא אלף), ותכוין לסלק ולדחות מעל השלחן הסטרא

אחרא על ידי שני מ"א אלו שלא יקח יותר מחלק הראוי לו. וכשתטיל מים אחרונים תחבר הד' אצב

לבד והגודל לבד, וכשתטיל מים על גודל יד תכוין בארבע אותיות אהי"ה הפשוטות, ואחר כך

אצבעות האחרים תכוין בד' אותיות אהי"ה במלוייהם ובמילוי מלוייהם ביודי"ן (כזה, אלף הי יוד הי, אלף למד פא, הא יוד, יוד ויו דלית, הי יוד). גם תכוין בשני

אהי"ה בפשוטו ובמילוי הם י"ד אותיות פ"ד פרקין שיש בה' אצבעות הי"ד כנגד הי"ד פרקי היד כנגד י"ד אותיות שיש באהי"ה הפשוט

ובמלא ואחר כך כשיטול מים על הגודל פשוט

גילת חתיכת
לעיסת הפת
יבות חכמה
דן הפסולת
פלו על ידי
ה. ואחר כך
לח"ם ד"ק
הלחיים הם
לחי העליון
לחי העליון יש
לחי התחתון
לעילא דלית
פי"ן אלו יו"י
הוי"ה דע"ב
חזור לצירים
שני ווי"ן ואז
וציור אל"ף
גימטריא ל"ב
מטריא הוי"ה,
יה עם הכולל
ג"ח. ואחר כך
גימטריא נ"ח
ואז יהיה הכל
הכוונות ביחד
שתבלע המאכל
ת שמספרה נ"ח

למטה הם בגימטריא ויק' שבאמצעותם
דיו"ד ו' ואחר כך שני אל"ף הראשונה בציור יו"י, וצ"ב
בציור שתחלק אות ו' הראשונה בציור יו"י, וצ"ב
תהיה ציור אל"ף ומנין אל"ף השניה גימטריא הוי"ה,
השניה יו"ד, ומנין אל"ף הראשונה בציור יו"י, וצ"ב
נתיבות חכמה, יחד גימטריא א"ל הוי"ה עם הכולל
וחיבור שניהם יחד גימטריא א"ל הוי"ה עם הכולל
שהוא גימטריא א"ל הוי"ה עם הכולל
תחבר שני ציורי הראשונה האלפיי"ן הנזכרים שהם גימטריא נ"ח
עם ציור אל"ף הראשונה שציורה יו"ד ואז יהיה הכל
גימטריא לח"ם. ואחר כך תחבר שתי הכוונות ביחד
מ"ו ונ"ח ואז יהיו גימטריא ד"ק. וכשתבלע המאכל
אחר שנטחן תכוין לחבר הכוונה השנית שמספרה נ"ח
עם ציור האל"ף הראשונה יו"י שהיא גימטריא כ"ו ואז
יהיו כ"ו ונ"ח גימטריא פ"ד, והוא סוד אותיות אחה"ע
שבגרון בבית הבליעה שמספרם פ"ד, ונודע כי הם
בבינה ונמצא כי החיך שהוא חכמה דוחה המאכל
בגרון שהוא בינה. ואחר כך תחבר כל כוונות הנזכרות
ביחד מ"ו נ"ח ולח"ם ד"ק פ"ד שכולם גימטריא ש"ע
נהורין. ועוד בסעודת היום תכוין אל אכיל"ה שהיא
בגימטריא אדנ"י, ובסעודת הלילה תכוין אל אוכ"ל
שהוא א"ל הוי"ה. ואמנם בכל אחת משתי סעודות אלו
ביום ובלילה תכוין גם כן בשם מאכ"ל שהוא חיבור
הוי"ה עם אדנ"י ביחד כזה יאהדונה"י שהם כמנין
מאכ"ל. מיהו אם אינו אוכל לחם כי אם פת הבאה
בכסנין או פירות לא יכוין כי אם זה, ל"ב שינים הם
כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררת האוכל והקדושה מן
הפסולת והקלי' ניצוצי הקדושה שנפלו על ידי אדם

למטה הם בגימטריא ויק' שבאמצעותם
ויור"ד ו' ואחר כך שני אלף
דיו"ד ו' שתחלק אות ו' הראשונה בצירור יור"ד, וצ"ב
בצירור ציור אל"ף ומנין אל"ף הראשונה בגימטריא ל"ב
תהיה ציור אל"ף ומנין אל"ף השניה גימטריא הוי"ה,
השניה יור"ד, ומנין אל"ף הראשונה גימטריא הוי"ה,
נתיבות חכמה, יחד גימטריא א"ל הוי"ה עם הכולל
והיבור שניהם יחד גימטריא א"ל והם גימטריא נ"ח. ואחר כך
שהוא גימטריא א"ל והם גימטריא א"ל הוי"ה עם הכולל
תחבר שני ציורי הראשונה האלפיי"ן הנזכרים שהם גימטריא נ"ח
עם ציור אל"ף הראשונה שצורה יור"ד ואז יהיה הכל
גימטריא לח"ם. ואחר כך תחבר שתי הכוונות ביחד
מ"ו ונ"ח ואז יהיו גימטריא ד"ק. וכשתבלע המאכל
אחר שנטחן תכוין לחבר הכוונה השנית שמספרה נ"ח
עם ציור האל"ף הראשונה יו"י שהיא גימטריא כ"ו ואז
יהיו כ"ו ונ"ח גימטריא פ"ד, והוא סוד אותיות אחה"ע
שבגרון בבית הבליעה שמספרם פ"ד, ונודע כי הם
בבינה ונמצא כי החיך שהוא חכמה דוחה המאכל
בגרון שהוא בינה. ואחר כך תחבר כל כוונות הנזכרות
ביחד מ"ו נ"ח ולח"ם ד"ק פ"ד שכולם גימטריא ש"ע
נהורין. ועוד בסעודת היום תכוין אל אכיל"ה שהיא
בגימטריא אדנ"י, ובסעודת הלילה תכוין אל א"ל
שהוא א"ל הוי"ה. ואמנם בכל אחת משתי סעודות אל
ביום ובלילה תכוין גם כן בשם מאכ"ל שהוא חיבור
הוי"ה עם אדנ"י ביחד כזה יאהדונה"י שהם כמנין
מאכ"ל. מיהו אם אינו אוכל לחם כי אם פת הבא
בכסנין או פירות לא יכוין כי אם זה, ל"ב שינים הם
כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררת האוכל והקדושה מן
הפסולת והקלי' ניצוצי הקדושה שנפלו על ידי אדם

ואחר שביארנו מהות כוונת האכילה והסתיה כפי
מה שהורו מן השמים ונלחנו בספרים
נבאר תיקוני השלחן שהם " דברים שפי" צוודרש רות
ז"ל בצרכת המזון אית מלין ידיען חד לתקוני פתורא
כפום התוא זמנא כ"כ ומקדר פתורא איהו מסוצח
כגון דיתיצ למיכל קמי מלכא דכתיב (דברים יד)
ואכלת לפני ה' אלהיך. תכינא נטילת ידיס מואן דאכיל
זלא נטילת ידיס כאלו אכל טומאה. תליתאה נטילת
ידיס דיטול דימינא צטמאלא ויסמא סמאלא לימינא
ויטול עד סיעורא דפרק דגזרו רבנן. רציעאה דלריך
לתגציה ידו אחר נטילה צטעה סמצרך ויזוג הצי
זרעות כאחת צטעה הגצהת ידיו. חמיסאה דלריך
למסמך צרכה לנטילה. שתיתאה לומיהצ מפתח לעני.
צציעאה לצרך צרכת המוליא ולדקדק צה ואסור לאכול
זלא צרכה. סמינאה האוכל על שלחנו לריך סלא יהא
גרגון וצלען אלא כאוכל לפני המלך. תסיעאה לריך
להיות על שלחנו ד"ת ויחיד סאין לו עם מי יעסוק
צתורה די לו צצרכותיו. עסיראה מים אחרונים חוצה
ולא הלריכו צהם צרכה עכ"ל לענינו. ומקלת
מתקנים אלו כתצארו צר"מ פי פנחס צענין לתקוני
פתורא מלצר מה ספי' סיהא כאוכל לפני המלך
גם כן הוא מפני כצוד הלחם סלריך לכהוג צו כצוד

חיים

לכות נשילת ידים סימן קגז

החיים

הראשון ועל ידינו ועדיין לא נתבררו. וכן מי שאוכל לחם ואינו יודע לכוין בכל הנזכר לפחות יכוין זה:

אחרונים יאמר מים אחרונים חובה, ויכוין שראשי תיבות מים אחרונים מ"א, וכן ראש

תיבת וסוף תיבת אחרונים מ"א, ומ"א הראשון הוא כנגד מ"א אותיות שיש בפשוט ובמילוי ובמילוי

המילוי דאהי"ה דיודי"ן (כזה, אהיה, אלף הי יוד הי, אלף למד פא, הי יוד, יוד ויו דלית, הי יוד), והמ"א

השני הוא כנגד מ"א אותיות שיש בפשוט ובמילוי ובמילוי המילוי דאהי"ה דאלפי"ן (כזה, אהיה, אלף הא

יוד הא, אלף למד פא, הא אלף, יוד ואו דלת, הא אלף), ותכוין לסלק ולדחות מעל השלחן הסטרא

אחרא על ידי שני מ"א אלו שלא יקח יותר מחלק הראוי לו. וכשתטיל מים אחרונים תחבר הד' אצב

לבד והגודל לבד, וכשתטיל מים על גודל יד תכוין בארבע אותיות אהי"ה הפשוטות, ואחר כך

אצבעות האחרים תכוין בד' אותיות אהי"ה במלוייהם ובמילוי מלוייהם ביודי"ן (כזה, אלף הי יוד הי, אלף למד פא, הא יוד, יוד ויו דלית, הי יוד). גם תכוין בשני

אהי"ה בפשוטו ובמילוי הם י"ד אותיות פ"ד פרקין שיש בה' אצבעות הי"ד כנגד הי"ד פרקי היד כנגד י"ד אותיות שיש באהי"ה הפשוט

ובמלא ואחר כך כשיטול מים על הגודל פשוט